

„Toen in het gesticht Coudewater te Rosmalen het aantal verpleegden tot 362 was geklommen, werd op de aanstelling van een derden geneesheer aangedrongen, overeenkomstig het voorschrift in het Koninklijk Besluit van 9 October 1885 (*Staatsblad* n°. 184). Nog werd, naar aanleiding van ingekomen klachten omtrent den twijfel aan de krankzinnigheid van twee verpleegden in krankzinnigengestichten, met den Officier van Justitie een onderzoek ingesteld, waarbij overtuigend bleek, dat beide patiënten met recht ter genezing naar een krankzinnigengesticht waren opgezonden”.

Wanneer men, hetgeen hier boven omtrent het gesticht „Voorburg” gezegd wordt, vindt medegedeeld door een onbevooroordeeld, onpartijdig man, dan vragen wij: moet men niet op nieuw hulde brengen aan die geneesheeren, die hunne plichtsbetrachting boven hunne voordeelige betrekking stellende, eene inrichting verlaten hebben, waar de toch reeds zoo ongelukkige lijders op zulk eene verregaand grove wijze werden mishandeld? G.

Tegen deze mededeeling werd door het College van Regenten voor de algemeene armen, onder wier beheer ook het gesticht „Voorburg” staat, eene klacht, ik geloof (want ik heb de klacht nog niet onder mijne oogen gehad) wegens belediging ingesteld, die door de Rechtbank afgewezen werd, omdat het College van Regenten hier niet, qua talis, kon optreden. Thans is de broederoverste er voor gespannen.

U dank zeggende voor de opneming.

Uw Dw. Dienaar,
Dr. M. J. GODEFROI.

Het „Nationaal Congres tegen de prostitutie”.

Op den 14 Januari j.l. zijn uitnodigingen tot medewerking aan dat Congres verzonden en heb ook ik zulk een brief ontvangen met het verzoek om als spreker op te treden. Ik heb dadelijk met eene weigering geantwoord en met het oog op mijn deel in den strijd acht ik het nuttig mijne gronden in dit *Tijdschrift* mede te deelen. Ik heb n.l. aan den Secretaris van het Congres woordelijk het volgende bericht:

1°. Ik geef niet toe, dat „de eischen der zedelijkheid dezelfde zijn voor den man en voor de vrouw”.

2°. Het streven der Nederlandsche Vereeniging tegen de prostitutie, voor zooverre het de afschaffing beoogt van het opsporen van besmette (venerische) publieke vrouwen, acht ik verderfelijk voor de volksgezondheid. De Vereeniging heeft tot dusverre nog niets anders gedaan dan de verspreiding van syphilis in Nederland *bevorderd*. Dit is te Utrecht en in de omliggende dorpen gebleken.

3°. Dat hare beginselen in Nederland „nog zoo weinig veld gewonnen hebben”, heeft de Vereeniging in de eerste plaats te wijten aan haren Voorzitter, die zich gewaagd heeft op een terrein, waarop hij volslagen vreemdeling is, en die op dat terrein met de grootste heftigheid beledigingen geslingerd heeft naar het hoofd der geneeskundigen in het algemeen, en in het bijzonder naar hen, die in het belang der volksgezondheid hem tegen traden. De ruwe en

verwaande taal van het maandblad heeft de meeste geneeskundigen van de Vereeniging afgestooten.

In de tweede plaats heeft de Vereeniging hare eenzaamheid te wijten aan zich zelve. Zij heeft zich gekeerd tegen het Geneeskundig Toezicht op de prostitutie zonder éenige kennis van de venerische ziekten en de verspreiding dezer ziekten onder het volk. Zij heeft, bij het uitspreken van hare leus, dat ieder zich zelf kan beveiligen tegen besmetting, door venerisch gif, zelfs niet vermoed, dat er duizenden *onschuldigen* zijn, wier gezondheid door de steeds voortgaande verspreiding dezer ziekten reeds *is* geknakt, andere duizenden onschuldigen, wier gezondheid groot gevaar loopt, wanneer de Vereeniging haren strijd wint. Met de grootste stelligheid heeft zij eene overtuiging uitgesproken, op grond van de met hare plannen strookende verklaring van *enkele* geneeskundigen, terwijl zij geen gewicht heeft gehecht aan de tegenovergestelde meening van het overgrootste meerendeel der geneeskunst-oefenaren. Het besluit van het Britsche Parlement, waarop de Vereeniging zich zoo gaarne beroept, heeft evenmin wetenschappelijke waarde, uit het oogpunt van gezondheidspolitie, als dat van enkele gemeenteraden in ons vaderland betreffende dezelfde zaak, want het overgrootste meerendeel van die personen kende het onderwerp niet, waarover zij een oordeel velden. Waar deze zaak door *deskundigen*, d. w. z. door geneeskundigen, werd beoordeeld, — bijv. bij het Internationaal Geneeskundig Congres te Londen in 1881 (*Transactions*, II, 542, en IV, 454), en in de Fransche en de Belgische Academiën van Geneeskunde (*Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, 1887, II, 472), zijn de maatregelen ter beteugeling van de verspreiding der syphilis, wier toepassing de Vereeniging wenscht, onvoldoende geacht en is daarentegen eene *verscherping* van het geneeskundig onderzoek der publieke vrouwen een *plicht* van den Staat genoemd.

De Vereeniging zal eerst dan nuttig kunnen werken, wanneer zij hare *onbevoegdheid* om te oordeelen over zaken van gezondheidspolitie erkent en zich onthoudt van het nemen van besluiten op dat gebied bij meerderheid van stemmen.

Wanneer de Vereeniging zich uitsluitend wil bemoeien met de verhooging van het peil der zedelijkheid bij het volk en met de redding van gevallen, dan zal zij een zegen zijn voor het land. *Thans zaait zij ziekte en dood!*

Om alle deze redenen zal ik het „Nationaal Congres tegen de prostitutie” te Amsterdam te houden op 30 April e. k., niet bezoeken.

Utrecht, 15 Januari 1889.

v. O. DE M.

B E R I C H T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — **Levensduur bij borstkanker.** Dr. WILLIAMS, geneesheer bij het Middlesex Hospital, teekende in den laatste 6 jaren den levensduur op bij 64 gevallen van borstkanker, zoowel der geopereerden als der niet-geopereerden. Terwijl PAGET voor de geopereerden een levensduur van 38.5 maand en voor de niet-geopereerden van 23.6 maand vond, leerden WILLIAMS' aantekeningen dat in 30 gevallen van amputatio